

BÀI HỌC 6

DẤU HIỆU CỦA MỘT NGƯỜI QUẢN GIA TỐT

CÂU GỐC: *“Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đây tớ của Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời. Và lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành” (1 Cô-rinh-tô 4:1, 2).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Hê-bơ-rơ 11:8-12; Rô-ma 4:13, 18-21; Ma-thi-ơ 6:24; Hê-bơ-rơ 9:14; 1 Giăng 5:2, 3; Lu-ca 16:10-12.*

Một số công ty nổi tiếng với những hàng hóa họ bán. Những công ty này bán những hàng của họ dưới một cái tên đặc biệt mà hầu như mọi người đều biết, và dưới một biểu tượng được gọi là “nhãn hiệu.” Những người quản gia các ơn phước của Đức Chúa Trời cũng được biết đến bởi một cái tên và nhãn hiệu đặc biệt. Tên đặc biệt của họ là Cơ Đốc nhân. Người ta biết chúng ta là Cơ Đốc nhân bởi những điều đặc biệt chúng ta làm và tình yêu mà chúng ta bày tỏ. Tình yêu này là “nhãn hiệu” của chúng ta.

Cuộc đời của người quản gia Cơ Đốc bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Giê-su khi chúng ta có mối tương giao với Ngài. Khi chúng ta sống và thực hành những đặc tính của Đấng Christ, cuộc đời của chúng ta sẽ bày tỏ nhãn hiệu của chúng ta. Nhãn hiệu của chúng ta là nhãn hiệu của Ngài; cuộc đời của chúng ta được hòa trộn với cuộc đời của Ngài (1 Cô-rinh-tô 6:17).

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu những đặc tính của người quản gia tốt. Hiểu được những điều này sẽ giúp chúng ta chờ đợi Đức Chúa Giê-su trở lại, và làm công việc Chúa giao phó. Chúng ta phải là những người quản gia trung thành với lẽ thật của Chúa. Chúng ta phải gìn giữ, tuân theo và dạy cho người khác lẽ thật này. Sự nghiên cứu của chúng ta sẽ giúp mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời phát triển mạnh mẽ hơn, và giúp chúng ta trở nên những quản gia tốt hơn. Chúng ta phải nhớ rằng Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Tình yêu này sẽ trở thành “nhãn hiệu” của chúng ta và sẽ có quyền lực thay đổi cuộc đời chúng ta, bây giờ và trong tương lai.

SỰ TRUNG TÍN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI - PHẦN 1

“Và lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành” (1 Cô-rinh-tô 4:2). Điều quan trọng đối với người quản gia trung thành của Đức Chúa Trời là chiến đấu và chiến thắng “Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành” (1 Ti-mô-thê 6:12). Đức Chúa Trời thì trung thành. Và chúng ta trở nên trung thành khi chúng ta cho phép Ngài làm việc trong chúng ta. Trung thành có nghĩa là sống đúng với những gì chúng ta biết là đúng, ngay cả trong khi đánh những trận chiến thiêng liêng.

Trận chiến giữa đúng và sai, điều thiện và điều ác đang diễn ra mỗi ngày, và sẽ diễn ra trong tương lai. Suy cho cùng, đức tin của chúng ta là một cuộc chiến chống lại điều ác. Một người quản gia tốt ở mọi nơi và mọi lúc, và trong mỗi cuộc chiến đức tin sẽ cho thấy họ trung thành với Đức Chúa Trời. Còn nếu bạn yêu thích sự giàu sang thì sao? Thì hy vọng duy nhất của bạn là sống trung thành với Đức Chúa Trời và nhớ lời cảnh báo của Ngài về những nguy hiểm của sự yêu mến tiền bạc. Nếu bạn muốn nổi tiếng thì sao? Thì bạn phải trung thành với những gì Kinh Thánh nói về việc có một tấm lòng không tự kiêu. Còn nếu bạn phải chiến đấu chống lại những tư tưởng đầy tội lỗi? Thì bạn phải trung thành với lời hứa của Đức Chúa Trời là làm bạn thánh thiện. Còn nếu bạn muốn có quyền lực thì sao? Thì bạn phải trung thành với những gì Chúa nói về việc làm đầy tớ cho mọi người. Sự lựa chọn trung thành hoặc không trung thành thường xảy ra cách mau chóng, và có thể thay đổi cuộc đời của chúng ta mãi mãi.

Đọc Sáng thế Ký 15:6; Hê-bơ-rơ 11:8-12, 17-19; và Rô-ma 4:13, 18-21. Những câu này dạy gì về sự trung thành?

Trong tiếng Hê-bơ-rơ, trung thành có nghĩa là tin tưởng hoặc tin cậy. Chữ Hê-bơ-rơ cũng cho chúng ta chữ “amen”. “Amen” có nghĩa là “chắc chắn” hoặc “vững vàng.” Trung thành có nghĩa là Đức Chúa Trời đã thử nghiệm chúng ta, và chúng ta vẫn vững vàng trong sự trung thành với chương trình của Ngài.

Đây là một câu chuyện cho thấy sự trung thành: Đó là về một người tên Martin Luther. Luther sống vào thế kỷ thứ 16. Ông là một Nhà Cải chánh tôn giáo. Luther muốn cải thiện Giáo hội Công giáo. Ông đứng trước hoàng đế của Đế quốc La Mã để bênh vực đức tin của mình. “Với cảm xúc sâu xa, Luther đặt tay trái lên Kinh Thánh, gơ tay phải lên trời, và hứa sẽ trung thành với Đức Chúa Trời. Ông sẽ trung thành với những gì ông tin, ngay cả khi điều đó có nghĩa là ông phải chết.” – Phỏng trích J. H. Merle d'Aubigné, *History of the Reformation of the Sixteenth Century* (New York: The American Tract, 1848), Tập 2, quyển 7, tr. 260.

SỰ TRUNG TÍN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI – PHẦN 2

“Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người nầy mà yêu người kia, hoặc trọng người nầy mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa” (Ma-thi-ơ 6:24). Câu này dạy chúng ta gì về sự quan trọng tối cao của việc làm tôi Đức Chúa Trời?

Tên của Đức Chúa Trời có nghĩa là “Kỵ tà” [Ghen tị] (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:14). Nhớ bài học số 2 rằng “ghen tị” có nghĩa là Đức Chúa Trời “cẩn thận bảo vệ những gì thuộc về Ngài.” Và hiểu ý nghĩa của tên Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta thấy cần phải trung thành với Ngài. Trung thành với một Đức Chúa Trời “ghen tuông” nghĩa là gì? Có nghĩa là chúng ta bày tỏ sự trung thành đối với Ngài bởi tình yêu của chúng ta. Sự trung tín với Đức Chúa Trời cho thấy chúng ta là ai trong cuộc chiến đức tin, và lòng trung thành khuyến khích chúng ta chiến đấu.

Sự trung thành của chúng ta rất quan trọng đối với Đức Chúa Trời (1 Các Vua 8:61). Sự trung thành không có nghĩa là tuân theo một số các nguyên tắc, nhưng là sự bày tỏ đức tin và sự tin cậy của chúng ta đối với Ngài.

Đọc 1 Sử ký 28:9. Câu này dạy chúng ta gì về việc trung thành với Đức Chúa Trời?

Chúng ta có thể chọn để trung thành, hoặc chọn để phản bội. Nhưng trung thành cũng như tình yêu, phải có sự tự do lựa chọn. Một thí dụ giúp chúng ta hiểu rõ hơn ý tưởng này. Trong chiến tranh, đôi khi binh sĩ ở tiền tuyến bắt buộc phải chiến đấu. Nếu họ bỏ đi thì sao? Thì các vị chỉ huy sẽ bắn họ; vì vậy, họ phải ở lại. Nhưng họ không ở lại vì lòng trung thành. Đó *không phải* là lòng trung thành Chúa muốn nơi chúng ta.

Bây giờ chúng ta coi Gióp. Đức Chúa Trời đã không nói trước cho ông biết về tất cả những đau đớn và sự tàn phá hủy hoại gia đình, của cải và sức khỏe của ông. Nhiều chuyện khủng khiếp đã xảy ra cho Gióp. Nhưng ông không bao giờ bỏ lòng tin cậy, yêu mến và phục vụ Đức Chúa Trời. Thay vào đó, Gióp đã chọn để làm những điều đúng. Sự trung thành của ông được bày tỏ bằng câu nói nổi tiếng này, “Dẫu Chúa giết ta, ta cũng còn nhờ cậy nơi Ngài” (Gióp 13:15). Gióp trung thành với Chúa ngay cả sau khi những điều xấu xảy ra cho ông. Ông là một tấm gương của một đầy tớ trung thành của Đức Chúa Trời.

Bạn có trung tín với Đức Chúa Trời không? Nếu có, bạn trung tín thế nào? Làm thế nào bạn bày tỏ sự trung tín nhiều hơn nữa?

MỘT LƯƠNG TÂM TRONG SẠCH

Có rất nhiều thứ quý giá chúng ta có thể sở hữu, như sức khoẻ, tình yêu, bạn hữu, và một gia đình hạnh phúc. Tất cả đều là những ơn phước đặc biệt từ Đức Chúa Trời. Nhưng có lẽ món quà quan trọng nhất từ Đức Chúa Trời là một lương tâm trong sạch.

Đọc Hê-bơ-rơ 10:19-22 và 1 Ti-mô-thê 4:1, 2. Như được thấy trong các câu này, có một “lương tâm đã li” (1 Ti-mô-thê 4:2) nghĩa là gì?

Lương tâm ý thức về đúng và sai giúp chúng ta có những lựa chọn tốt nhất trong cuộc đời. Quyển lục để có những lựa chọn tốt nhất đến từ đâu? Đến từ việc có luật pháp của Đức Chúa Trời viết trong lòng và trong trí chúng ta. Sau đó, chúng ta có thể hiểu điều đúng và điều sai, và chọn điều đúng. Đức Chúa Trời đã viết luật của Ngài trong lòng của A-đam. Nhưng tội lỗi gần như đã xóa bỏ luật pháp của Ngài. Không chỉ trong A-đam, nhưng cũng ở trong các con cái của A-đam và những thế hệ sau họ. Chỉ còn những phần nhỏ của sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời vẫn còn trong tâm trí họ. Nhưng ngay cả khi đó, “Họ tỏ ra rằng việc mà luật pháp dạy biểu đã ghi trong lòng họ” (Rô-ma 2:15). Đáng buồn thay, A-đam không tuân theo luật này. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã thành công nơi mà A-đam thất bại. Ngài đã thành công vì luật pháp của Đức Chúa Trời ngay từ ban đầu “ở trong lòng” Ngài (Thi thiên 40:8).

Sứ đồ Phao-lô nói giải pháp duy nhất làm sạch lương tâm chai lì của chúng ta là gì? Điều gì làm cho tâm trí của chúng ta biết lựa chọn đúng? (Hê-bơ-rơ 9:14)

“Tâm trí phải được sáng sủa và trong sạch. Một trí tuệ rõ ràng và trong sạch sẽ có thể lựa chọn giữa điều tốt và điều xấu.” – Phong trích Ellen G. White, *Mind, Character, and Personality*, quyển 1, tr. 327, 328. Vì vậy, luật pháp của Đức Chúa Trời phải được viết trong lòng của người tin Chúa (Hê-bơ-rơ 8:10). Và tín đồ bởi đức tin tuân giữ luật pháp, rồi tâm trí của họ sẽ trở nên trong sạch và rõ ràng.

Nếu bạn đã từng bị giằng co hoặc bị lương tâm cắn rứt, chắc bạn cũng đã hiểu sự khổ tâm và dằn vặt như thế nào rồi, và sự khổ não ấy sẽ theo bạn, không buông tha bạn. Như vậy làm thế nào để chúng ta chỉ nhìn vào Chúa Giê-su và sự chết của Ngài trên cây thập tự vì có tội lỗi của chúng ta và giúp chúng ta thoát ra được sự nguỵên rủa của lương tâm?

VÂNG LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

A-bên quỳ trước bàn thờ. Trên bàn thờ là một con chiên con. Đức Chúa Trời truyền A-bên dâng con chiên này như một của lễ cho Ngài. Gần đó, Ca-in quỳ trước bàn thờ của mình. Nhưng trên bàn thờ này, Ca-in dâng trái cây thay vì con chiên mà Đức Chúa Trời đã truyền. Cả hai anh em đều dâng của lễ cho Đức Chúa Trời; nhưng chỉ có một người dâng theo lời Đức Chúa Trời dạy. Ngài chấp nhận con chiên A-bên dâng, nhưng từ chối trái cây mà Ca-in đã trồng. Cả hai người đều hiểu rất rõ điều Đức Chúa Trời muốn họ làm, nhưng chỉ có một người tuân theo lệnh của Chúa (Sáng thế Ký 4:1-5).

“A-bên chết vì Ca-in từ chối vâng lời Đức Chúa Trời hay chấp nhận chương trình của Ngài để được cứu bởi huyết của Đức Chúa Giê-su. Con chiên mà A-bên đã giết chỉ về sự chết tương lai của Đức Chúa Giê-su trên cây thập tự. Ca-in đã từ chối chấp nhận huyết này. Huyết này là tượng trưng cho huyết của Đức Chúa Giê-su một ngày nào đó sẽ đổ ra cho tất cả những người đã sống trên trái đất này.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1109.

Sự vâng phục bắt đầu trong tâm trí. Điều đó có nghĩa là làm theo những gì Đức Chúa Trời truyền cho chúng ta. Quyền lực để làm theo xuất phát từ mối tương giao với Đức Chúa Trời, và chúng ta phải sẵn lòng vâng lời Ngài. Đúng, chúng ta chọn để vâng phục Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không bao giờ bắt buộc chúng ta phải vâng lời Ngài. Thay vào đó, chúng ta chọn vâng phục Ngài vì chúng ta yêu mến Ngài. Lòng yêu mến và phục vụ Ngài khiến chúng ta muốn làm mọi điều Đức Chúa Trời chỉ dạy. Sự vâng lời có nghĩa là phải làm theo như Ngài truyền, chứ không phải những gì chúng ta nghĩ hoặc mong muốn làm. Sự lựa chọn của Ca-in là một lời cảnh báo, cho chúng ta biết điều gì xảy ra khi ai đó làm những gì họ muốn thay vì những gì Chúa đòi hỏi.

Đọc 1 Giăng 5:2, 3; Rô-ma 1:5; và Rô-ma 10:16, 17. Những câu này dạy chúng ta gì về sự vâng lời? Chúng ta chỉ được cứu bởi đức tin, chứ không phải bởi một công việc tốt nào chúng ta làm hoặc bởi việc vâng giữ luật pháp. Vậy thì việc thật lòng vâng lời có ý nghĩa gì đối với Cơ Đốc nhân?

Chúng ta không vâng lời để được cứu. Chúng ta vâng lời vì chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời như Áp-ra-ham đã làm. Sự vâng lời bày tỏ đức tin của chúng ta. Tiên tri Sa-mu-ên nói với Sau-lơ rằng, “Đức Chúa Trời há đẹp lòng của lễ thiêu và của lễ thù ân bằng sự vâng theo lời phán của Ngài ư? Vả, sự vâng lời tốt hơn của tế lễ; sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực” (1 Sa-mu-ên 15:22).

Tiên tri Sa-mu-ên có ý muốn nói gì trong câu “Sự vâng lời tốt hơn của tế lễ? Lời nói này có thể giúp chúng ta thế nào để không rơi vào cái bẫy của sự tin tưởng rằng chúng ta được cứu bởi việc làm của mình?”

ĐÁNG TIN CẬY

Lu-ca 16:10-12 dạy chúng ta gì về sự trung tín? Tại sao đức tính này rất quan trọng đối với một đầy tớ trung thành của Đức Chúa Trời?

Tâm quan trọng của sự tin cậy được thấy ở nhiều nơi trong Kinh Thánh. Thật vậy, trong một câu chuyện của Kinh Thánh, chúng ta đọc về bốn nhà lãnh đạo hàng đầu của gia đình Lê-vi được truyền bảo vệ đền thánh. Gia đình của Lê-vi canh giữ các phòng và kho tàng trong đền thờ Đức Chúa Trời vào ban đêm. Họ cũng có chìa khoá mở cửa vào mỗi buổi sáng (1 Sử ký 9:26, 27). Họ làm công việc này vì họ có thể tin cậy được.

Đáng tin cậy là đặc tính của một người quản gia tốt. Và các người quản gia giỏi cũng tin cậy Đức Chúa Trời. Họ sẽ làm tất cả những gì họ có thể để đáng được tin cậy và bày tỏ họ xứng đáng với sự tin cậy của Đức Chúa Trời (Phục truyền 32:4; 1 Các Vua 8:56). Là một người thành thật có nghĩa là bạn luôn luôn có thể tin cậy để làm những gì bạn nói bạn sẽ làm (2 Các Vua 12:15). Vì vậy, điều quan trọng là chúng ta phải trung tín và xứng đáng với sự tin cậy. Sau đó những người khác sẽ thấy Đức Chúa Trời trong đời sống của chúng ta và sẽ đến để biết Ngài.

Tiên tri Đa-ni-ên là một thí dụ khác của một người đáng tin cậy. Các vua của hai đế quốc lệ thuộc vào Đa-ni-ên để nói sự thật với họ. Danh tiếng của ông trong suốt cuộc đời như là một cố vấn đáng tin cậy, không sợ hãi dùng sự khôn ngoan và nói sự thật cho các vua, trái ngược với các đồng bóng, thuật sĩ và thầy bói. Cuộc đời của ông cho thấy tầm quan trọng của việc được mọi người tin cậy. Đó là một trong viên ngọc quý nhất của đạo đức. Đức tính này trong người quản gia không xảy ra tức thì, mà cần có thời gian bằng cách giữ lòng trung thành ngay cả những điều nhỏ nhặt.

Những người khác bắt đầu để ý rằng chúng ta có thể tin cậy. Họ nhận thấy chúng ta sẽ không thay đổi vì những lời nịnh hót hoặc ý kiến của người khác. Vì vậy, họ bắt đầu tôn trọng và tin vào chúng ta. Và chúng ta cho họ biết chúng ta là ai, và cho thấy chúng ta sẵn sàng để sống trên trời. “Chúng ta phải trung thành, công dân đáng tin cậy trong nước của Đức Chúa Giê-su. Sau đó, những người không theo Ngài sẽ thấy một thí dụ thật về sự giàu có, sự tốt lành, lòng thương xót, sự mềm mại, và lòng nhân từ của nước Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 190.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Tuần này, chúng ta đã học về người quản gia tốt. Họ vâng lời Đức Chúa Trời và có thể tin cậy. Nhưng bạn có biết rằng các quản gia giỏi cũng hiểu họ có trách nhiệm về hành vi của họ không?

“Chương trình của Sa-tan luôn luôn là hướng tâm trí người ta đi xa Đức Chúa Giê-su và khiến họ không thấy trách nhiệm về hành động và những lựa chọn của họ. Sa-tan thất bại khi cám dỗ Con Đức Chúa Trời; nhưng nó đã thành công khi cám dỗ loài người tội lỗi. Cơ đốc giáo đã trở nên suy đồi.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 213.

Đấng Christ phải là trung tâm của đời sống chúng ta, sau đó chúng ta sẽ chấp nhận sự hướng dẫn của Ngài. Và kết quả là đức tin, lòng trung thành, lương tâm trong sạch, đáng tin cậy, và trách nhiệm cá nhân về những gì chúng ta làm sẽ được bày tỏ trong đời sống chúng ta. Và như vậy, là những quản gia, Đức Chúa Trời làm cho chúng ta thành những người mới trong Ngài (Thi thiên 139:23, 24).

Vì vậy, là người quản gia tốt, bạn phải chịu trách nhiệm về hành động của mình, và bạn phải chấp nhận trách nhiệm khi làm sai. Kinh Thánh dạy rằng trách nhiệm này là một nguyên tắc quan trọng trong đời sống. Cũng vậy, Đức Chúa Giê-su chịu trách nhiệm với Đức Chúa Cha về những điều Ngài đã làm (Giăng 8:28) trong khi Ngài sống trên đất. Chúng ta cũng phải chịu trách nhiệm về những điều mình làm. Chúng ta phải chấp nhận trách nhiệm về mọi “lời hứa không mà mình đã nói” (Ma-thi-ơ 12:36). “Vi ai đã được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều” (Lu-ca 12:48). Nguy cơ lớn nhất cho sự thành công về trách nhiệm cá nhân là gì? Là muốn đưa cho người khác công việc mà Đức Chúa Trời giao phó cho chúng ta. “Hãy luôn luôn nhớ rằng chúng ta đã được tin cậy để chăm sóc những thứ không thuộc về chúng ta. Nếu những thứ này là của chúng ta, thì chúng ta có thể làm bất cứ điều gì mình muốn, như giao trách nhiệm cho người khác và đưa công việc của mình cho họ. Nhưng chúng ta không thể hành động như vậy vì Chúa đã làm mỗi cá nhân chúng ta là quản gia của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 7, tr. 177.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. Các dấu hiệu khác nhau của một người quản gia: trách nhiệm cá nhân, sự tin cậy, vâng lời, lương tâm trong sạch, và lòng trung thành; những điều này liên quan với nhau thế nào? Sự yếu kém trong một phần nào dẫn đến yếu kém trong những phần khác thế nào? Hoặc tuân thủ vững chắc trong một phần dẫn đến sự tuân thủ trong các phần khác thế nào?
2. Sự trung thành có giá trị, nhưng chúng ta có thể trung thành với ai đó hoặc thứ gì đó không tốt? Nếu có, làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng chúng ta không đặt lòng trung thành không đúng người hoặc không đúng chỗ?